

Klasa: 701-01/10-01/01

Urbroj: 5030109-10-1

Zagreb, 1. srpnja 2010.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu

Na temelju članka 84. Ustava Republike Hrvatske i članka 129. Poslovnika Hrvatskoga sabora, Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila prof. dr. sc. Ivana Šimonovića, ministra pravosuđa, te Dražena Bošnjakovića, Tatijanu Vučetić i mr. sc. Zorana Pičuljana, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa.

Priloga: 2

PREDSJEDNICA

Jadranka Kosor, dipl. iur.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU**

Zagreb, srpanj 2010.

PRIJEDLOG
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU

I USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu nalazi se u odredbama članka 124. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 i 76/2010).

II OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA TREBA UREDITI ZAKONOM I POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA

1. Zakon o državnom odvjetništvu donesen je 2009. godine. Razlozi za izmjenu i dopunu Zakona o državnom odvjetništvu proizlaze iz promjena Ustava Republike Hrvatske i to posebno iz izmijenjenog članka 124. Ustava Republike Hrvatske

Prema izmijenjenom članku 124. Ustava Republike Hrvatske članove Državnoodvjetničkog vijeća više ne bira Hrvatski sabor, te je to pitanje potrebno propisati Zakonom o državnom odvjetništvu. Također je ustavnim promjenama brisana odredba po kojoj se zamjenik državnog odvjetnika prvi put imenuje na pet godina, pa se dakle zamjenici državnog odvjetnika koji se prvi puta imenuju na dužnost, ne imenuju više na vrijeme od pet godina.

Zbog promjena Ustava Republike Hrvatske nužno je izmijeniti Zakona državnom odvjetništvu u dijelu koji se odnosi na izbor i imenovanje zamjenika državnih odvjetnika, na izbor članova Državnoodvjetničkog vijeća, te na razrješenje članova Državnoodvjetničkog vijeća.

2. Na temelju izvješća misije nezavisnih stručnjaka i datih preporuka proizlazi potreba za značajnim izmjenama Zakona o državnom odvjetništvu u položaju državnog odvjetništva i njegovom odnosu prema tijelima izvršne i zakonodavne vlasti kao i na organizaciju državnog odvjetništva. Kako su ove preporuke više puta ponovljene nužno ih je implementirati u Zakon o državnom odvjetništvu.

a) Preporukama se predlaže strogo ograničavanje ovlasti Ministarstva pravosuđa za izdavanje uputa koje se odnose na državne odvjetnike u poslovima pravosudne uprave, uklanjanje ovlasti Ministarstva pravosuđa u posredovanju u imenovanju državnih odvjetnika i u posredovanju u dodjeli predmeta državnim odvjetnicima i upravljanju predmetima državnih odvjetnika. Premda u praksi Ministarstvo pravosuđa, osim obavijesti o radu na pojedinom predmetu, ne koristi svoje ovlasti, s obzirom na provedbi preporuka nužno je izmijeniti Zakon i to kako u odnosu na imenovanje državnih odvjetnika, tako i u odnosu na ovlasti Ministarstva pravosuđa u svezi traženja izvješća državnog odvjetništva o pojedinom predmetu. Međutim, ovlasti Ministarstva pravosuđa u svezi poslova pravosudne uprave ostale su i dalje u Zakonu, jer je to nužno, ali se one prvenstveno provede preko Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i tek u slučaju ako državo odvjetništvo ne provede određeni nadzor ili poslove, Ministarstvo pravosuđa može putem pravosudne inspekcije izvršiti nadzor i poduzeti potrebne mjere. Dakle, u tom dijelu Zakon se ne mijenja.

b) Uvažavajući preporuke misije nezavisnih stručnjaka u svezi imenovanja državnih odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika i tijela koje provodi imenovanje, predlaže se da državne odvjetnike i njihove zamjenike imenuje neovisno tijelo. Preporuke traže da svaku odluku o imenovanju i karijeri državnih odvjetnika, uključujući i imenovanje na upravljačka mjesta, usvaja nezavisno tijelo, te da se svaka odluka o imenovanju i karijeri državnih odvjetnika temelji na objektivnim i transparentnim kriterijima i da se provodi prema pravednim i nepristranim postupcima. S tim u svezi kao jedan od uvjeta za zatvaranje Poglavlja 23. je preporuka je da se Hrvatski sabor isključi iz postupka imenovanja članova Državnoodvjetničkog vijeća, što je i učinjeno izmjenom članka 124. Ustav Republike Hrvatske, a u svezi načina izbora članova Državnoodvjetničkog vijeća.

c) Također je jedna od preporuka misije nezavisnih stručnjaka da protiv svih odluka Državnoodvjetničkog vijeća, državni odvjetnici imaju pravo na zadovoljavajući žalbeni postupak pred neovisnim pravosudnim tijelom. Do sada je to bio Upravni sud Republike Hrvatske, a predlaže se da i državni odvjetnici odnosno njihovi zamjenici imaju pravo žalbe Ustavnom sudu Republike Hrvatske, a kako je to riješeno kada su u pitanju suci.

d) Nadalje traži se implementiranje profesionalnog sustava ocjenjivanja na način kojim će se izbjeći da se pozivajući na učinkovitost favorizira produktivnost više nego uloga državnih odvjetnika u smislu donošenja ispravnih odluka u interesu onih koji traže pravde. U svezi s tim traži se izmjena Zakona o državnom odvjetništvu kako bi se osiguralo da profesionalno ocjenjivanje državnih odvjetnika vrše važeća kolegijalna tijela, a na osnovu mišljenja državnog odvjetnika, s time da se omogući podnošenje žalbe Državnoodvjetničkom vijeću protiv odluka o ocjeni obnašanja dr̄žavnoodvjetničke dužnosti. Ova preporuka je usvojena na način da protiv ocjena obnašanja dr̄žavnoodvjetničke dužnosti protiv kojih se prema sadašnjem rješenju prigovor može podnijeti višem državnom odvjetniku, prigovor može podnijeti kolegiju višeg državnog odvjetništva. Smatramo da se radi o profesionalnom ocjenjivanju i kolegij višeg državnog odvjetništva, (ne više državni odvjetnik) može stručno i nepristrano ocijeniti kako danu ocjenu, tako i rad samog zamjenika, kao i navode njegove žalbe.

e) Nadalje preporukama se traži da stegovni prekršaji unaprijed definiraju točnim riječima, da se stegovna pravila izdvoje od načela profesionalnog ponašanja, te da se stegovne sankcije provode u skladu s načelima profesionalnosti, time da nadležnost onih koji provode ispitivanje budu odvojena od samog postupka odlučivanja u postupku. U svezi ove preporuke ne predviđaju se izmjene Zakona jer je već dosadašnjim izmjenama usvojena točno propisana stegovna djela, a prema Zakonu izvide u svezi moguće stegovne odgovornosti može provoditi zamjenik državnog odvjetnika koje odredi Državnoodvjetničko vijeće, dakle zamjenik izvan Državnoodvjetničkog vijeća. Na ovaj način se mogu ostvariti uvjeti iz ove preporuke da Državnoodvjetničko vijeće ne provodi istovremeno izvide i odlučuje u predmetu.

Kako je potrebno mijenjati Zakon o državnom odvjetništvu u svezi promjena Ustava Republike Hrvatske, tako su nužne izmjene i dopune u svezi preporuka misije nezavisnih stručnjaka, kako bi se ispunili uvjeti iz Poglavlja 23. Izmjene i dopune Zakona učinjene u dijelu koji se odnosi na izbor i imenovanje državnih odvjetnika, izbor članova Državnoodvjetničkog vijeća, te odnos državnog odvjetnika s tijelima izvršne vlasti, konkretno Ministarstvom pravosuđa Republike Hrvatske i Vladom Republike Hrvatske i Hrvatskim saborom.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2010. godinu nije potrebno osigurati dodatna sredstva.

IV. TEKST IZMJENA I DOPUNA ZAKONA

Prilaže se tekst prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu.

V. TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU

PRIJEDLOG
ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU

Članak 1.

U Zakonu o državnom odvjetništvu (Narodne novine, br. 76/2009 i 153/2009) u članku 12. iza podstavka 3. dodaje se novi podstavak koji glasi:

»– donosi odluku o prigovoru protiv ocjene obnašanja dužnosti kojeg je podnio općinski državni odvjetnik ili zamjenik općinskog državnog odvjetnika.«

Dosadašnji podstavci 4. i 5. postaju podstavci 5. i 6.

Članak 2.

U članku 13. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»(3) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske pokreće postupak kandidiranja i poduzima radnje određene ovim Zakonom u svezi izbora i razrješenja članova Državnoodvjetničkog vijeća.«

Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 4. mijenja se i glasi:

(4) Uz poslove navedene u članku 12. ovoga Zakona i stavku 2. i 3. ovoga članka Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske:

- daje mišljenje o nacrtima zakona ili drugog propisa važnog za rad državnog odvjetništva ili obavljanje državnoodvjetničke dužnosti,
- daje mišljenja i očitovanja u postupcima pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske,
- utvrđuje opće upute državnim odvjetništvima,
- razmatra izvješća koja se upućuju Hrvatskom saboru,
- daje mišljenje o postojanju osnova za razrješenje županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika (članak 103. stavak 1.),
- donosi odluku o prigovoru protiv ocjene obnašanja dužnosti kojeg je podnio županijski državni odvjetnik, zamjenik županijskog državnog odvjetnika ili zamjenik Glavnoga državnog odvjetnika.
- obavlja i druge poslove prema Poslovniku državnog odvjetništva.

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 5. i 6.

Članak 3.

U članku 27. stavku 1. riječ " predmetima" zamjenjuje se riječima: "poslovima pravosudne uprave".

Članak 4.

Naslov iznad članka 40. i članak 40. mijenjaju se i glase:

"1. Izvješća Hrvatskom saboru

Članak 40.

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske je dužno podnijeti Hrvatskom saboru izvješće o stanju i kretanju prijavljenog kriminaliteta u prethodnoj godini, o predmetima u svezi zaštite imovinskih interesa Republike Hrvatske, pravnoj problematici u pojedinim područjima, pregledu organizacije i stanja kadra.

(2) U godišnjem izvješću može se upozoriti na stanje i djelovanje pravnog sustava, nedostatke u zakonodavstvu i unutarnjem poslovanju državnog odvjetništva i dati prijedloge za unapređenje rada.

(3) Nakon razmatranja izvješća Hrvatski sabor će, ako ocijeni potrebnim, zauzeti stajališta u svezi stanja i kretanja kriminala i utvrditi obveze nadležnih ministarstava i drugih državnih tijela kako bi se poboljšala učinkovitost kaznenog progona radi sprečavanja kriminala i unaprijedila zaštita imovinskih interesa Republike Hrvatske.«

Članak 5.

Članak 42. mijenja se i glasi:

»(1) O predmetima od posebnoga državnog interesa ili u kojima se pojavljuju složena činjenična i pravna pitanja, niže državno odvjetništvo dužno je izvijestiti više državno odvjetništvo o već poduzetim radnjama, kao i o svojim daljnjim namjerama.

(2) Glavni državni odvjetnik izvijestiti će ministra nadležnog za poslove pravosuđa o pokrenutim kaznenim postupcima protiv sudaca i državnih odvjetnika.

3) Glavni državni odvjetnik dužan je na zahtjev ministra nadležnog za poslove pravosuđa podnijeti izvješće o pojedinim vrstama kaznenih postupaka.

(4) Vrijeme i način podnošenja posebnih izvješća uređuje se Poslovníkom državnog odvjetništva.«

Članak 6.

Članak 94. mijenja se i glasi:

» (1) Županijskoga državnog odvjetnika uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za poslove pravosuđa te mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika imenuje Državnoodvjetničko vijeće na vrijeme od četiri godine i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost. Županijski državni odvjetnik imenuje se iz redova državnih odvjetnika i zamjenika županijskog državnog odvjetništva ili višeg državnog odvjetništva, koji su najmanje pet godina obavljali državnoodvjetničku dužnost.

(2) Za imenovanje za županijskog državnog odvjetnika općinski državni odvjetnik mora osim uvjeta iz stavka 1. ovoga članka ispunjavati uvjete za imenovanje za zamjenika županijskoga državnog odvjetnika (članak 110. stavak 2.).

(3) Općinskoga državnog odvjetnika uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za poslove pravosuđa te mišljenje kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika imenuje na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika imenuje Državnoodvjetničko vijeće iz redova državnih odvjetnika i zamjenika toga državnog odvjetništva ili drugoga državnog odvjetništva na vrijeme od četiri godine i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost.

(4) Ako općinski ili županijski državni odvjetnik ne bude ponovo imenovan, po isteku mandata nastavlja raditi kao zamjenik državnog odvjetnika u istom državnom odvjetništvu ili se, ako je to za njega povoljnije, vraća na mjesto zamjenika državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je prije imenovanja obnašao državnoodvjetničku dužnost.

(5) Vrijeme na koje je imenovan državni odvjetnik počinje teći danom stupanja na dužnost. «

Članak 7.

Članak 97. mijenja se i glasi:

»(1) Nakon proteka roka iz članka 96. stavka 1. ovoga Zakona Glavni državni odvjetnik zatražit će za kandidata za županijskoga državnog odvjetnika mišljenje od Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, a za kandidata za općinskoga državnog odvjetnika od kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika. Uz poziv na davanje mišljenja, Glavni državni odvjetnik će dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili, ocjenu obnašanja dužnosti, te druge podatke o kandidatima kojima Državno odvjetništvo Republike Hrvatske raspolaže po službenoj dužnosti.

(2) Osim mišljenja navedenih u stavku 1. ovoga članka Glavni državni odvjetnik će za kandidate koji su dali pristanak, tražiti da se provedu sigurnosne provjere.

(3) Prije davanja mišljenja nadležni državni odvjetnik pozvat će kandidate na razgovor koji s kandidatom koji se odazvao pozivu obavlja državni odvjetnik i najmanje dva člana kolegija državnog odvjetništva. Državni odvjetnik i dva člana kolegija mogu s kandidatom razgovarati zajednički ili odvojeno.

(5) Mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske o kandidatima za županijskoga državnog odvjetnika, a o kandidatima za općinskoga državnog odvjetnika mišljenje kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika daje se u roku od 15 dana.

(6) Kod davanja mišljenja cijenit će se na odgovarajući način i kriterije iz članka 130. ovoga Zakona te posebno sposobnost obavljanja poslova državnoodvjetničke i pravosudne uprave.

(7) Nakon pribavljanja mišljenja iz stavka 4. ovog članka i podataka o sigurnosnim provjerama Glavni državni odvjetnik uz svoj prijedlog dostaviti će prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili, te podatke o radu kandidata kojima raspolaže Državno odvjetništvo Republike Hrvatske Državnoodvjetničkom vijeću.

(8) Državnoodvjetničko vijeće dužno je donijeti odluku u roku od 60 dana nakon primitka prijedloga Glavnog državnog odvjetnika.

(9) Ako se na oglas ne javi niti jedan kandidat ili Glavni državni odvjetnik ne da prijedlog niti za jednog kandidata ili Državnoodvjetničko vijeće između kandidata koji su se javili na oglas ne imenuje državnog odvjetnika postupak se ponavlja«.

Članak 8.

U članku 98. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Odluka Državnoodvjetničkog vijeća s pisanim obrazloženjem dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od objavljivanja imenovanja.«

Članak 9.

U članku 99. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Odluku o prestanku dužnosti Glavnoga državnog odvjetnika po stavku 1. točki 4. ovoga članka donosi Hrvatski sabor, a odluku kojom se utvrđuje nastupanje okolnosti po stavku 1. točki 1. do 3. ovoga članka Državnoodvjetničko vijeće. Rješenje o prestanku dužnosti županijskog i općinskoga državnog odvjetnika po stavku 1. točki 4. te odluku kojom se utvrđuje nastupanje okolnosti po stavku 1. točki 1. do 3. ovoga članka donosi Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 10.

Članak 102. mijenja se i glasi:

»(1) Glavni državni odvjetnik podnijet će Državnoodvjetničkom vijeću prijedlog za razrješenje županijskog i općinskoga državnog odvjetnika ako je na temelju pisanog izvješća o obavljenom pregledu cjelokupnog rada županijskog ili općinskoga državnog odvjetništva (članak 56.), ili na drugi način saznao da postoje razlozi za razrješenje iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona.

(2) Ako postoji osnova za razrješenje općinskoga državnog odvjetnika iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona nadležni županijski državni odvjetnik može predložiti Glavnom državnom odvjetniku podnošenje prijedloga za razrješenje Državnoodvjetničkom vijeću. U svom prijedlogu županijski državni odvjetnik mora navesti i obrazložiti razloge za razrješenje.

(3) Predsjednik Državnoodvjetničkog vijeća će pisano izvijestiti državnog odvjetnika protiv kojeg je pokrenut postupak za razrješenje o osnovama i razlozima za razrješenje, s time da će mu dati rok u kojem se pisano može izjasniti o svim odlučnim činjenicama. Rok za davanje izjašnjenja ne može biti kraći od 8 dana od dana primitka obavijesti. Nakon primitka pisanog izjašnjenja Državnoodvjetničko vijeće može pozvati državnog odvjetnika da na zapisnik da dodatna pojašnjenja i razloge u vezi s osnovama za razrješenje.

Članak 11.

Članak 103. mijenja se i glasi:

»(1) Prije donošenja odluke Državnoodvjetničko vijeće zatražit će mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske daje mišljenje o tome postoje li osnove za razrješenje županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona.

(2) Ako nakon pribavljenog mišljenja Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske Državnoodvjetničko vijeće utvrdi postojanje osnova za razrješenje iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona, razriješit će županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika.

(3) Odluka Državnoodvjetničkog vijeća o razrješenju županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena. Protiv odluke o razrješenju državni odvjetnik ima pravo žalbe koja odgađa izvršenje odluke. Žalba se u roku od 15 dana od dostave odluke podnosi Ustavnom sudu Republike Hrvatske.«

Članak 12.

Članak 108. briše se.

Članak 13.

U članku 112. stavku 1. podstavak 3. briše se.

Članak 14.

U članku 126. stavku 2. iza riječi: "ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa," dodaju se riječi: "ili u Pravosudnu akademiju".

Članak 15.

U članku 135. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Općinski državni odvjetnik, zamjenik županijskog ili općinskoga državnog odvjetnika koji se ne složi s ocjenom ima pravo u roku od osam dana od dostave ocjene podnijeti prigovor kolegiju višeg državnog odvjetništva.«

Članak 16.

Članak 136. mijenja se i glasi:

» (1) Ako je protiv ocjene prigovor podnio općinski državni odvjetnik ili zamjenik općinskog državnog odvjetnika, državni odvjetnik koji je donio ocjenu zatražit će mišljenje kolegija toga državnog odvjetništva, a zatim će prigovor, uz koji će priložiti mišljenje kolegija i osobni spis zamjenika, dostaviti na odluku kolegiju županijskog državnog odvjetništva.

(2) Ako je protiv ocjene prigovor podnio zamjenik županijskog državnog odvjetnika, državni odvjetnik koji je donio ocjenu zatražit će mišljenje kolegija toga državnog odvjetništva, a zatim će prigovor, uz koji će priložiti mišljenje kolegija i osobni spis zamjenika, dostaviti na odluku Kolegiju Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(3) Prigovor protiv ocjene županijskoga državnog odvjetnika ili zamjenika Glavnoga državnog odvjetnika dostavit će se uz osobni spis podnositelja Kolegiju Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(4) Svojom odlukom kolegij županijskog državnog odvjetništva ili Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske može potvrditi ocjenu, izmijeniti je ili vratiti natrag na ponovno ocjenjivanje. «

Članak 17.

Članak 142. mijenja se i glasi:

»(1) Županijske i općinske državne odvjetnike imenuje i razrješava Državnoodvjetničko vijeće.

(2) Zamjenike državnog odvjetnika imenuje, razrješava i odlučuje o njihovoj stegovnoj odgovornosti Državnoodvjetničko vijeće«.

Članak 18.

Članak 144. mijenja se i glasi:

»(1) U postupku izbora članova Državnoodvjetničkog vijeća Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske zatražit će od Glavnoga državnog odvjetnika, Odbora za pravosuđe Hrvatskog sabora i dekana pravnih fakulteta pokretanje postupka kandidiranja za članove Vijeća.

(2) Glavni državni odvjetnik, Odbor za pravosuđe Hrvatskog sabora i dekani pravnih fakulteta dostaviti će u roku od 60 dana od dana primitka zahtjeva Kolegiju Državnog odvjetništva Republike Hrvatske prijedloge kandidata. Za svako mjesto u Vijeću mora se predložiti najmanje tri kandidata«.

Članak 19.

Iza članka 144. dodaju se novi članci 144.a i 144.b koji glase:

» Članak 144.a

(1) Čelnici državnih odvjetništava ne mogu biti birani za članove Državnoodvjetničkog vijeća. Prijedlog kandidata iz reda zamjenika državnih odvjetnika mora osigurati odgovarajuću zastupljenost kandidata iz Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, županijskih i općinskih državnih odvjetništava.

(2) Glavni državni odvjetnik zatražit će od kolegija državnih odvjetništava prijedloge kandidata iz reda zamjenika državnih odvjetnika.

(3) Na temelju prikupljenih prijedloga Glavni državni odvjetnik uz suglasnost proširenog Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske utvrđuje kandidate iz reda zamjenika državnih odvjetnika.«

(4) Postupak kandidiranja i utvrđivanja redoslijeda kandidata iz reda zamjenika državnih odvjetnika uređuje se Poslovníkom državnog odvjetništva.

Članak 144.b

(1) Kandidate iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti utvrđuje sjednica dekana pravnih fakulteta i dostavlja prijedlog Kolegiju Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(2) Kandidata iz reda zastupnika Hrvatskoga sabora utvrđuje Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora i dostavlja prijedlog Kolegiju Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Prijedlog kandidata za jednog člana Vijeća je iz redova oporbe.«

Članak 20.

U članku 145. stavak 1. briše se.

Stavci 2. do 4. postaju stavci 1. do 3.

Članak 21.

Iza članka 145. dodaje se novi članak 145.a koji glasi:

»Članak 145.a

(1) Nakon primitka prijedloga kandidata Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske zatražiti će od kolegija županijskih i općinskih državnih odvjetništava da na zajedničkoj sjednici za područje županijskog državnog odvjetništva odrede zamjenika koji će kao predstavnik kolegija sudjelovati u izboru članova državnoodvjetničkog vijeća. Zajednička sjednica mora se održati u roku od 30 dana od dana primitka zahtjeva.

(2) Članove vijeća biraju tajnim glasovanjem članovi Proširenog kolegija (članak 14. stavak 1. ovog Zakona) i zamjenici državnih odvjetnika koje su na način opisan u stavku 1. ovog članka odredili kolegiji državnih odvjetništava.

(3) Od predložena tri kandidata za mjesto člana Državnoodvjetničkog vijeća izabran je onaj kandidat koji je dobio najviše glasova.«

Članak 22.

U članku 147. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Predsjednik Vijeća dužan je 6 mjeseci prije isteka vremena na koje je član Vijeća izabran izvijestiti o tome Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.«

Članak 23.

U članku 148. riječi „predsjednikom Hrvatskoga sabora“ zamjenjuju se riječima „Glavnim državnim odvjetnikom«.

Članak 24.

Članak 149. mijenja se i glasi:

»(1) Predsjedniku ili članu prestaje dužnost u Vijeću po sili zakona danom kad mu prestane dužnost koju je obavljao u vrijeme kada je izabran za predsjednika ili člana Vijeća.

(2) Ne smatra se prestankom dužnosti ako član Vijeća bude imenovan za zamjenika državnog odvjetnika u drugo državno odvjetništvo ili bude izabran za nastavnika drugoga pravnog fakulteta.

(3) Predsjednik ili član Vijeća bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran:

1. ako to sam zatraži,
2. ako bude imenovan državnim odvjetnikom, danom stupanja na dužnost,
3. ako bude osuđen za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim za obavljanje ove dužnosti,
4. ako trajno izgubi sposobnost obavljati svoju dužnost,
5. ako primi državljanstvo druge države.

(4) Predsjednik ili član Vijeća bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran zbog neopravdanog neobavljanja ili neurednog obavljanja dužnosti predsjednika ili člana Vijeća.

(5) Prijedlog za razrješenje dužnosti člana Vijeća prije isteka vremena na koje je izabran može podnijeti Glavni državni odvjetnik u pogledu članova Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika, te sjednica dekana pravnih fakulteta i Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora, svaki u pogledu članova Vijeća koje su predložili u postupku utvrđivanja kandidata za predsjednika i članove Vijeća.

(6) Postojanje razloga za razrješenje člana Vijeća prije isteka vremena na koje je izabran utvrđuje Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(7) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske saziva sjednicu proširenog kolegija, a ako su utvrđeni razlozi iz stavka 4. ovog članka na način opisan u članku 145. stavak 1., ovog Zakona zatražiti će određivanje zamjenika koji će sudjelovati u donošenju odluke povodom prijedloga za razrješenje.

(8) Člana Vijeća razrješuje iz razloga navedenih u stavku 3. ovog članka Prošireni kolegij. Odluku o razrješenju predsjednika ili člana Vijeća donosi Prošireni kolegij većinom glasova svih članova.

(9) Člana Vijeća razrješuje iz razloga navedenih u stavku 4. ovog članka Prošireni kolegij i predstavnici kolegija županijskih i općinskih državnih odvjetništava (članak 145. stavak 1. ovog Zakona). Odluka o razrješenju predsjednika ili člana Vijeća donosi se većinom glasova članova Proširenog kolegija i predstavnika kolegija državnih odvjetništava.«

Članak 25.

Članak 150. mijenja se i glasi:

»(1) Ako predsjednik ili član Vijeća zatraži razrješenje od dužnosti, a Prošireni kolegij ne donese odluku o tom zahtjevu u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva, Vijeće će na zahtjev predsjednika ili člana, utvrditi da mu je prestala dužnost danom proteka roka od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva za razrješenje od dužnosti.

(2) Sud koji je izrekao zatvorsku kaznu predsjedniku ili članu Vijeća dužan je bez odgode dostaviti pravomoćnu presudu Vijeću, koje će o tome odmah izvijestiti Kolegij državnog odvjetništva Republike Hrvatske .

(3) Prijedlog da se pokrene postupak radi utvrđivanja trajnog gubitka sposobnosti člana Vijeća da obavlja svoju dužnost podnosi Kolegiju državnog odvjetništva Republike Hrvatske predsjednik Vijeća, a za predsjednika najmanje tri člana Vijeća.«

Članak 26.

U članku 157. stavak 5. briše se.

Stavak 6. postaje stavak 5.

Članak 27.

Iza članka 157. dodaje se članak 157.a koji glasi:

»Članak 157.a

(1) U postupku prvog imenovanja na mjesto zamjenika općinskog državnog odvjetnika koje se provodi po odredbama iz stavka 1. ovog članka Vijeće će provesti postupak provjere znanja za kandidate koji ispunjavaju uvjete za mjesto zamjenika općinskog državnog odvjetnika.

(2) Provjera znanja sastoji se od pisanja dvije pisane radnje koje predstavljaju donošenje i izradu državnoodvjetničkih odluka u kaznenom i građanskom spisu. Kandidati pisane radnje izrađuju pod osobnom zaporkom.

(3) Kandidati mogu iz svake pisane radnje ostvariti najviše 50 bodova.

(4) Kandidati se nakon pisane provjere znanja pozivaju na usmeni razgovor na kojem se ocjenjuje motiviranost kandidata za rad u državnom odvjetništvu, sposobnost za komunikaciju s drugim osobama, rješavanje sukoba i donošenje odluka, motiviranost za prikupljanje podataka i dokaza potrebnih za donošenje odluke. Na usmenom razgovoru može se ostvariti najviše 50 bodova.

(5) Na temelju rezultata provjere znanja i usmenog razgovora Vijeće sastavlja listu prvenstva i donosi odluku o imenovanju. Ukoliko kandidati ostvare isti broj bodova prednost ima kandidat koji je bolje ocijenjen.

(6) Vijeće u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona donosi Pravilnik o načinu i provođenju, te ocjenjivanju pisanog ispita i usmenog razgovora.«

Članak 28.

Protiv odluke o stegovnoj odgovornosti zamjenik državnog odvjetnika ima pravo žalbe koja odgađa izvršenje odluke. Žalba se u roku od 15 dana od dana dostave odluke podnosi Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Članak 29.

U članku 177. stavak 5. mijenja se i glasi:

Protiv odluke o razrješenju iz razloga navedenih u članku 113. stavku 1. točki 1. do 4. ovoga Zakona zamjenik državnog odvjetnika ima pravo žalbe koja odgađa izvršenje. Žalba se u roku od 15 dana od dana dostave odluke podnosi Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Članak 30.

Županijski i općinski državni odvjetnici imenovani prema odredbama Zakona o državnom odvjetništvu koje su bile na snazi ovoga Zakona ostaju na dužnosti do isteka vremena na koje su imenovani.

Postupci imenovanja državnih odvjetnika koji su u tijeku nastaviti će se i provesti po odredbama Zakona koji je bio na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 31.

Zamjenici državnih odvjetnika koji su bili imenovani po dosadašnjim propisima na vrijeme od pet godina, smatra se da su imenovani stalno.

Pojedinačne odluke o stalnom imenovanju iz stavka 1. ovog članka donijeti će Državno odvjetničko vijeće u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 32.

Sadašnji članovi Državnoodvjetničkog vijeća nastavljaju obavljati dužnost do isteka mandata Vijeća.

Članak 33.

(1) Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

(2) Članak 27. ovoga Zakona kojim se dodaje novi članak 157.a prestaje važiti 31. prosinca 2012. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

Članak 1. – ovim člankom dodaje se članku 12. Zakona o državnom odvjetništvu novi podstavak kojim se propisuje da Kolegij Državnog odvjetništva donosi i odluku o prigovoru protiv ocjene obnašanja dužnosti kojeg je podnio općinski državni odvjetnik ili zamjenik općinskog državnog odvjetnika. Time se usklađuje ova odredba s preporukama nezavisnih stručnjaka kojima se traži da povodom prigovora na ocjenu odlučuje nezavisno tijelo. Sukladno tome izmijenjen je i članak 135. stavak 1. ovoga Zakona kojim se propisuje da o prigovoru na ocjenu općinskog državnog odvjetnika ili zamjenika općinskog državnog odvjetnika, te zamjenika županijskog državnog odvjetnika odlučuje kolegij višeg državnog odvjetnika. Stoga je bilo nužno, jer se radi o važnoj ovlasti, to posebno unijeti u ovu odredbu kojom se uređuje nadležnost kolegija.

Članak 2. – Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske dobiva nove značajne poslove koje do sada nije obavljao ili ih je djelomično obavljao. Kako Kolegij preuzima sve poslove u svezi kandidiranja, izbora i razrješenja članova Državnoodvjetničkog vijeća to je nužno i posebnim savkom propisati u članku 13. kojim se određuju poslovi Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Ti poslovi određeni su u izmijenjenim člancima 144., 144.a, 144.b i 145. ovog Zakona. Pored navedenog prema prijedlogu Zakona Kolegij odlučuje i povodom prigovora na ocjenu zamjenika županijskog državnog odvjetnika. Nadalje, kako se u preporukama posebno apostrofira kako postoji velika ovisnost od izvršne vlasti koja predlaže imenovanje Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske i kojoj on podnosi izvješće, to je u cilju ispunjavanja preporuka izmijenjen stavak 13. stavak 3. Zakona na način da Državno odvjetništvo Republike Hrvatske više ne podnosi godišnje izvješće Vladi Republike Hrvatske nego samo Hrvatskom saboru. Podnošenje izvješća Hrvatskom saboru radi upoznavanja sa stanjem i kretanjem kriminala i poslovima zaštite imovine Republike Hrvatske u skladu je s Preporukom REC(2000)19 Odbor Ministara Vijeće Europe državama članicama u vezi uloge državnog odvjetništva u sustava kaznenog sudstva.

Članak 3. – u članku 27. stavak 1. Zakona, riječ „predmetima“ zamjenjuje se riječima „poslovima pravosudne uprave“. Iz zadnje rečenice stavka 1. članka 27. iz koje bi proizlazilo kako ministar pravosuđa može tražiti izvješća o razlozima nepostupanja u pojedinim predmetima se posebno apostrofira u preporukama misije neovisnih stručnjaka i to je jedan od glavnih argumenata za tvrdnju kako izvršna vlast ima pravo nadzora nad državnim odvjetništvom. Stoga je predložena izmjena članka 27. na način da se precizira kako ministar pravosuđa može zatražiti izvješća o razlozima nepostupanja u poslovima pravosudne uprave. Kako poslovi pravosudne uprave u širem smislu obuhvaćaju i poslove u svezi ažurnosti u postupanju državnih odvjetništava, to se ovom izmjenom samo naglašava pravo Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske da traži izvješće o razlozima neažurnosti državnog odvjetništva, a ujedno je ispravljena moguća zabuna ili krivo zaključivanje kako ministar pravosuđa može tražiti izvješće o radu u konkretnom predmetu.

Članak 4. - kao što je navedeno u obrazloženju uz članak 2. ovoga prijedloga Zakona Državno odvjetništvo Republike Hrvatske podnosi godišnje izvješće samo Saboru Republike Hrvatske i zbog toga je trebalo izmijeniti naslov ispred ovog članka. U skladu s preporukama Odbora ministara Vijeća Europe REC (2000)19 državna odvjetništva odnosno tužiteljstva

trebaju upoznati predstavnička tijela sa stanjem i kretanjem kriminala, pojavama na tom području, kako bi predstavnička tijela imala uvid u stanje zakonitosti, pojavne oblike kriminala i u slučaju ukoliko se ocijeni kako to stanje nije zadovoljavajuće moglo poduzimati potrebne mjere. Imajući u vidu preporuke misije nezavisnih stručnjaka u kojima se upire kako državno odvjetništvo nije samostalno, kako je potrebno izmijeniti odredbe Zakona kako bi se izbjegli politički utjecaji, kako od strane izvršne tako i od strane zakonodavne vlasti, a s druge strane uvažavajući preporuke REC(2000)19 Odbor Ministara Vijeće Europe državama članicama u vezi uloge državnog odvjetništva u sustava kaznenog sudstva članak 40. je izmijenjen na način da je konkretizirano što sadrži izvješće. Prema prijedlogu ono prvenstveno sadrži podatke o stanju i kretanju kriminala o stanju zaštite imovine Republike Hrvatske, a podredno i o radu i rezultatima rada na tom području. Stavkom 3., se, a tako bi se izbjegle nejasnoće i prigovori o mogućem utjecaju na rad državnog odvjetništva propisuje kako nakon razmatranja izvješća Hrvatski sabor ako ocjeni stanje nezadovoljavajućim može zauzeti stav o tome i po potrebi utvrditi obveze nadležnih ministarstava ali i drugih tijela, pa dakle i državnog odvjetništva kako bi se stanje izmijenilo i stanje zakonitosti poboljšalo. Ovom izmjenom se ne dira u ovlast Vlade Republike Hrvatske, odnosno Hrvatskog sabora u svezi mogućeg razrješenja Glavnog državnog odvjetnika ako su ispunjeni uvjeti propisani Zakonom.

Članak 5. - članak 42. promijenjen je u skladu s preporukama misije neovisnih stručnjaka, a u pravcu kako ministar pravosuđa više ne može tražiti izvješća u pojedinom predmetu o radu u tom predmetu, također ne može tražiti davanje prioriteta pojedinim predmetima. Istovremeno je zadržana obveza državnog odvjetništva o izvješćivanju ministra pravosuđa o pokrenutim postupcima protiv sudaca i državnih odvjetnika, jer Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske vodi evidencije kako o državnim odvjetnicima tako i sucima. Sva druga izvješća koja su se dostavljala u svezi kaznenih prijava protiv drugih osoba više se prema prijedlogu ovog članka neće dostavljati, jer je to bio jedan od argumenata misije nezavisnih stručnjaka kako državno odvjetništvo nije samostalno, kako mora podnositi nadležnom ministru izvješća o radu na konkretnim predmetima.

Članak 6. - jedna od primjedbi misije neovisnih stručnjaka sadašnjem Zakonu o državnom odvjetništvu i načinu rada državnog odvjetništva je da Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske ima preveliku moć, preveliki utjecaj na niža državna odvjetništva i kako niži državni odvjetnici nemaju dovoljno samostalnosti. Stoga se izmjenama u članku 94. predlaže da županijske i općinske državne odvjetnike na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske imenuje Državnoodvjetničko vijeće kao neovisno tijelo. Također je izbačena odredba po kojoj je prije imenovanja državnih odvjetnika Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske trebao tražiti mišljenje ministra pravosuđa, što je u skladu s preporukama koje su upravo to traženje mišljenja koristile kao argument o zavisnosti državnog odvjetništva od izvršne vlasti.

Članak 7. – obrazloženje kao i uz članak 6. Prijedloga Zakona. U skladu s izmjenama u članku 6. treba izmijeniti odredbe članka 97. Zakona jer više državne odvjetnike po prijedlogu ne imenuje Glavni državni odvjetnik. Naglašena je uloga kolegija kroz davanje mišljenja. Mišljenje kolegija državnog odvjetništva o kandidatima, te mišljenje kolegija nadležnih državnih odvjetništava mora se dati u roku od 15 dana i pri tome državna odvjetništva moraju cijeliti ocjenu koju je dobio kandidat. Ova rješenja su u skladu s preporukama i u skladu s preporukama je, kao što je već rečeno, da državne odvjetnike imenuje neovisno pravosudno tijelo.

Članak 8. – s obzirom da prema Prijedlogu Zakona više državne odvjetnike ne imenuje Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske, to je valjalo izmijeniti članak 98. na način da se navede kako se odluka Državnoodvjetničkog vijeća koja mora biti obrazložena dostavlja svim kandidatima u roku od 15 dana. Protiv odluke kandidati mogu pokrenuti upravni spor.

Članak 9. - u skladu s rješenjem po kojem državne odvjetnike imenuje Državnoodvjetničko vijeće, a ne Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske trebalo je izmijeniti i stavak 2. članka 99. na način da deklaratornu odluku o prestanku dužnosti iz članka 99. stavka 1. točke 1. do 3. donosi Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 10. - u skladu s odredbom po kojoj više državne odvjetnike ne imenuje Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske valjalo je izmijeniti članak 102. stavka 1. Zakona na način da Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske podnosi Državnoodvjetničkom vijeću prijedlog za razrješenje županijskog i općinskog državnog odvjetnika. U stavku 2. ostavljena je mogućnost inicijative županijskom državnom odmetniku koji može predložiti Glavnom državnom odvjetniku Republike Hrvatske da podnese prijedlog za razrješenje Državnoodvjetničkom vijeću.

Članak 11. – ovim člankom se uređuje postupanje Državnoodvjetničkog vijeća ako je stavljen prijedlog za razrješenje općinskog i županijskog državnog odvjetnika Republike Hrvatske. Protiv odluke Državnoodvjetničkog vijeća kojim je razriješeni državni odvjetnik ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dostave odluke Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Članak 12. - izmjenom članka 124. Ustava Republike Hrvatske brisana je odredba po kojoj se zamjenici koji prvi put stupaju na dužnost imenuju na vrijeme od pet godina. U skladu s tim valjalo je brisati članka 108. Zakon kojim bi bilo uređeno prvo imenovanje zamjenika na dužnost.

Članak 13. – obrazloženje kao i kod članka 12. Prijedloga Zakona.

Članak 14. - edukacija državnih odvjetnika i poslovi Državne škole za pravosudne dužnosnike su poslovi od posebnog interesa za državno odvjetništvo i stoga se ovom izmjenom omogućava upućivanje državnih odvjetnika i zamjenika na rad u Pravosudnu akademiju. Državni odvjetnici i zamjenici obavljati će u okviru Pravosudne akademije poslove savjetnika Ravnatelja koji se odnose na izradu stručnih programa, sudjelovat će u edukaciji i brinuti se o cjeloživotnoj edukaciji državnih odvjetnika.

Članak 15. - prema dosadašnjem članku 135. općinski državni odvjetnik te zamjenik općinskog državnog odvjetnika koji se nije slagao s ocjenom imao pravo podnijeti prigovor višem državnom odvjetniku, a također je to pravo imao i županijski državni odvjetnik, te je u skladu s preporukama misije nezavisnih stručnjaka ovaj članka izmijenjen na način da oni imaju pravo podnijeti prigovor protiv ocjene kolegiju višeg državnog odvjetništva koji i odlučuje o prigovoru.

Članak 16. - u skladu s izmjenom članka 135. stavak 1. Zakona trebalo je urediti i članak 136. u svezi načina odlučivanja o prigovoru protiv ocjene. Stoga se ovom izmjenom propisuje način postupanja državnog odvjetnika na čiju ocjenu jedan prigovor, postupak traženja mišljenja i dostavljanja prigovora i mišljenja višem državno odvjetništvu. Prije odlučivanja državni odvjetnik protiv čije ocjene je podnesen prigovor mora zatražiti mišljenje kolegija tog državnog odvjetništva, a zatim prigovor uz mišljenje kolegija i osobni spis zamjenika

dostavlja kolegiju višeg državnog odvjetništva koje odlučuje u spis. Izmjene bi trebale udovoljiti uvjetima iz preporuka misije nezavisnih stručnjaka po kojima o prigovoru na ocjenu odlučuje neovisno tijelo. Zadržano je dosadašnje rešenje po kojem ocjenu daje državni odvjetnik, jer ono nije u suprotnosti s preporukama REC(2000)19 Odbora Ministara Vijeće Europe državama članicama u vezi uloge državnog odvjetništva u sustava kaznenog sudstva, jer bi svako drugo rješenje imajući u vidu odredbe dogovornosti državnih odvjetnika za rad tražilo korjenu izmjenu Zakona.

Članak 17. - kako sada ne samo zamjenike državnih odvjetnika nego i državne odvjetnike imenuje i razrješava Državnoodvjetničko vijeće, to je u posebnom članku o nadležnosti Državnoodvjetničkog vijeća trebalo unijeti odredbu po kojoj ono imenuje i razrješava županijske i županijske državne odvjetnike.

Članak 18. - članak 144. Zakona izmijenjen je na način da sada prilikom imenovanja državnih odvjetnika poslove koji su bili u nadležnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske preuzima kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, koji u postupku izbora traži od Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, Odbora za pravosuđe Hrvatskog sabora i dekana Pravnih fakulteta, pokretanje postupka za kandidiranje tri kandidata za svakog člana vijeća. U stavku 2. je propisan rok za dostavljanje prijedloga kandidata.

Članak 19. - nakon članka 144. dodani su novi članci 144.a i 144.b koji uređuju predlaganje kandidata iz redova državnih odvjetnika, odnosno sveučilišnih profesora i iz reda zastupnika Hrvatskog sabora. Obzirom na predložene izmjene bilo je nužno postojeći članak 144. razdvojiti na tri članka.

Članak 20. – U skladu s izmjenom člana 124. Ustava Republike Hrvatske prema kojoj se više Hrvatski sabor ne imenuje članove Državnoodvjetničkog vijeća trebalo je brisati stavak 1. u članku 145.

Članak 21. – novim člankom 145.a uređuje se sastav tijela koje imenuje i razrješava članove Državnoodvjetničkog vijeća. Cijeneći ustroj državnog odvjetništva, njegovu hijerarhiju, ocijenjeno je kako ne bi bili ispunjeni uvjeti iz preporuke misije nezavisnih stručnjaka u slučaju da članove Državnoodvjetničkog vijeća umjesto Hrvatskog sabora imenuje i razrješava prošireni kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske kojeg sačinjavaju zamjenici Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske i županijskih državnih odvjetnici. Stoga je u novom članku 145.a stavku 1. određeno da će u postupku imenovanja kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske zatražiti zajednički sastanak kolegija županijskog državnog odvjetništva i općinskih državnih odvjetništava na području Županijskog državnog odvjetništva, kako bi odredili zamjenika kandidata koji će predstavljati taj kolegij i odlučivati prilikom izbora članova Državnoodvjetničkog vijeća. Prema odredbi stavka 2. članove Državnoodvjetničkog vijeća biraju članovi proširenog kolegija (Glavni državni odvjetnik, zamjenici glavnog državnog odvjetnika i županijski državni odvjetnici), te 20 zamjenika županijskih ili općinskih državnih odvjetništava kao predstavnici kolegija 20 županijskih državnih odvjetništava. Prema prijedlogu izabran je onaj od tri kandidata za člana Vijeća koji je dobio najviše glasova.

Članak 22. - kako prema prijedlogu sada umjesto Odbora za pravosuđe Hrvatskog sabora postupak kandidiranja izbora članova državnoodvjetničkog vijeća provodi Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, trebalo je izmijeniti članak 147. stavak 2. o tome kome se podnosi inicijativa za izbor novih članova vijeća.

Članak 23. - do sada su članovi Državnoodvjetničkog vijeća davali prisegu pred predsjednikom Hrvatskog sabora, jer je Hrvatski sabor bira članove Državnoodvjetničkog vijeća. S obzirom na mješoviti i nestalni sastav tijela koje bira članove Državnoodvjetničkog vijeća predlaže se da će članovi Državnoodvjetničkog vijeća polažu prisegu pred Glavnim državnim odvjetnikom, jer je Glavni državni odvjetnik je zadužen i brine za zakonitost rada državnog odvjetništva i odgovoran je ne samo za svoj rad nego i za rad svih državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika.

Članak 24. - s obzirom na predložena rješenja u svezi imenovanja članova državnoodvjetničkog vijeća trebalo je promijeniti članak 149. u pogledu razrješenja članova državnoodvjetničkog vijeća, te posebno u svezi pojedinih razloga za njihovo razrješenje. Stoga je, kada se radi o formalnim razlozima (zahtjev člana za razrješenje, imenovanje na mjesto državnog odvjetnika itd.), radi pojednostavljenja postupka odlučeno da ih razrješuje prošireni Kolegij državnog odvjetnika Republike Hrvatske, a kada se radi o suštinskim razlozima u kojima je potrebno utvrđivati pravilnost rada člana Državnoodvjetničkog vijeća predlaže se odlučivanje istog tijelo koje odlučuje o izboru članova državnoodvjetničkog vijeća.

Članak 25. - predlaže se izmjena članka 150. Zakona u skladu s rješenjem pod kojim više članove državnoodvjetničkog vijeća ne bira Hrvatski sabor, a sam postupak imenovanja odnosno razrješenja ne inicira Odbor za pravosuđe Hrvatskog sabora nego Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

Članak 26. – u članku 157. valjalo je brisati stavak 5., jer u skladu s izmjenom Ustava Republike Hrvatske više se zamjenici koji prvi puta stupaju na dužnost ne imenuju na vrijeme od 5 godina već se imenuju stalno.

Članak 27. – novim člankom 157. a. propisuje se imenovanje općinskih državnih odvjetnika koji se prvi puta imenuju na dužnost, s obzirom da je izmijenjen članak 124. Ustava Republike Hrvatske, prema kojem nema prvog imenovanja općinskog državnog odvjetnika na vrijeme od pet godina. Stoga je bilo nužno za prijelazno razdoblje propisati odredbu o provjeri znanja za kandidate koji se prvi puta imenuju na mjesta općinskih zamjenika kako bi to imenovanje bilo provedeno na osnovu objektivnih kriterija. Prema prijedlogu kandidati prolaze pisane i usmene provjere znanja koje se boduju prema posebnom Pravilniku koji donosi Državnoodvjetničko vijeće i na osnovu broja bodova sastavlja se lista prvenstva, ukoliko kandidati imaju isti broj bodova prednost ima kandidat koji je bolje ocijenjen.

Članak 28. – ovim člankom predlaže se zamjenik državnog odvjetnika protiv odluke o stegovnoj odgovornosti ima pravo žalbe koja se podnosi Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Članak 29. – ovim člankom predlaže se da se članak 177. stavak 5. mijenja na način da protiv odluke o razrješenju iz razloga navedenih u članku 113. stavku 1. točkama 1. do 4. Zakona o državnom odvjetništvu zamjenik državnog odvjetnika ima pravo žalbe Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Članak 30. - ovim člankom predlaže da županijski i općinski državni odvjetnici koji su imenovani po dosadašnjim propisima ostaju na dužnosti do kraja mandata. Postupci imenovanja državnih odvjetnika koji su u tijeku nastaviti će se i provesti po odredbama Zakona koji je bio na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 31. - u skladu sa promjenama Ustava Republike Hrvatske više se zamjenici koji prvi puta stupaju na dužnost ne imenuju na vrijeme od 5 godina već se imenuju stalno, stoga je ovom odredbom trebalo riješiti pitanje zamjenika koji su imenovani na vrijeme od pet godina. Zamjenici državnih odvjetnika koji su bili imenovani po dosadašnjim propisima na vrijeme od pet godina, smatra se da su imenovani stalno. Pojedinačne odluke o stalnom imenovanju iz stavka 1. ovog članka donijeti će Državno odvjetničko vijeće u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 32. - ovim člankom propisuje se da sadašnji članovi Državnoodvjetničkog vijeća nastavljaju obavljati dužnost do isteka mandata Vijeća.

Članak 33. - ovim člankom određuje se dan stupanja na snagu ovoga Zakona i propisuje da odredba članka 27. ovoga Zakona, a kojom se dodaje novi članka 157.a Zakona o državnom odvjetništvu prestaje se primjenjivati sa danom 31. prosinca 2012. godine.

V. TEKST ODREĐABA VAŽEĆEG ZAKONA

Članak 12.

Kolegij državnog odvjetništva:

- daje mišljenje o obnašanju državnoodvjetničke dužnosti povodom prigovora u postupku ocjenjivanja,
- daje mišljenje o kandidatima za zamjenike državnog odvjetnika u svom ili neposredno nižem državnom odvjetništvu,
- daje mišljenje o kandidatima za državne odvjetnike u neposredno nižem državnom odvjetništvu,
- daje mišljenje o godišnjem rasporedu poslova,
- obavlja i druge poslove određene ovim Zakonom.

Članak 13.

(1) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske sačinjavaju Glavni državni odvjetnik i svi zamjenici toga državnog odvjetništva.

(2) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske odlučuje o izuzeću Glavnoga državnog odvjetnika.

(3) Uz poslove navedene u članku 12. ovoga Zakona i stavku 2. ovoga članka Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske:

- daje mišljenje o nacrtima zakona ili drugog propisa važnog za rad državnog odvjetništva ili obavljanje državnoodvjetničke dužnosti,
- daje mišljenja i očitovanja u postupcima pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske,
- utvrđuje opće upute državnim odvjetništvima,
- razmatra izvješća koja se upućuju Hrvatskom saboru i Vladi Republike Hrvatske,
- daje mišljenje o postojanju osnova za razrješenje županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika (članak 102. stavak 3.),
- donosi odluku o prigovoru protiv ocjene obnašanja dužnosti kojeg je podnio županijski državni odvjetnik ili zamjenik Glavnoga državnog odvjetnika.
- obavlja i druge poslove prema Poslovniku državnog odvjetništva.

(4) Odluku iz stavka 2. ovoga članka Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske donosi natpolovičnom većinom prisutnih članova.

(5) Mišljenje o pitanjima iz stavka 3. ovoga članka Kolegij daje na sjednici većinom glasova svih članova kolegija.

Članak 27.

(1) Ako Glavni državni odvjetnik u razumnom roku ne odgovori na traženje ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa (članak 23. stavak 2.) ili ako nakon primljenog odgovora Glavnoga državnog odvjetnika ocijeni da je to u konkretnom slučaju potrebno za obavljanje poslova za provedbu zadaća iz ovoga Zakona, ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa može i neposredno tražiti od državnih odvjetništava izvješća i podatke o onim poslovima pravosudne uprave iz svog djelokruga koji su mu potrebni te u tom dijelu obavljati i izravan uvid u rad državnih odvjetništava, kao i tražiti izvješća o razlozima nepostupanja u pojedinim predmetima.

(2) Izravan uvid u rad državnih odvjetništava u obavljanju poslova pravosudne uprave iz stavka 1. ovoga članka obavljaju pravosudni inspektori ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.

(3) Poslove pravosudnih inspektora obavljaju viši upravni savjetnici i zamjenici državnog odvjetnika raspoređeni u ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, sukladno članku 126. ovoga Zakona.

(4) Viši upravni savjetnici koji obavljaju poslove pravosudnih inspektora moraju ispunjavati uvjete za zamjenika županijskog državnog odvjetnika.

1. Izvješća Hrvatskom saboru i Vladi Republike Hrvatske

Članak 40.

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske je dužno podnijeti o svome radu u prethodnoj godini izvješće Hrvatskom saboru i Vladi Republike Hrvatske.

(2) Godišnje izvješće sadrži podatke o stanju i kretanju kriminaliteta, pregled predmeta u svezi zaštite imovine interesa Republike Hrvatske, radu državnih odvjetništava na području kaznenog, građanskog i upravnog prava, pravnu problematiku pojedinih područja, pregled organizacije i stanja kadra, te prijedloge za unapređenje rada.

(3) U godišnjem izvješću može se upozoriti na stanje i djelovanje pravnog sustava, nedostatke u zakonodavstvu i unutarnjem poslovanju državnog odvjetništva.

Članak 42.

(1) O predmetima od posebnoga državnog interesa ili u kojima se pojavljuju složena činjenična i pravna pitanja, niže državno odvjetništvo dužno je izvijestiti više državno odvjetništvo o već poduzetim radnjama, kao i o svojim daljnjim namjerama.

(2) Glavni državni odvjetnik dužan je izvijestiti ministra nadležnog za poslove pravosuđa o predmetima općeg značaja, kao i o kaznenim prijavama protiv sudaca Ustavnog suda Republike Hrvatske, zastupnika u Hrvatskom saboru, članova Vlade Republike Hrvatske, sudaca i državnih odvjetnika.

(3) Glavni državni odvjetnik dužan je na zahtjev ministra nadležnog za poslove pravosuđa podnijeti izvješće o pojedinim vrstama kaznenih postupaka. Na zahtjev ministra nadležnog za poslove pravosuđa u pojedinim slučajevima podnijet će i posebno izvješće.

(4) Vrijeme i način podnošenja posebnih izvješća uređuje se Poslovníkom državnog odvjetništva. Dužnost podnošenja izvješća o namjeranim radnjama ne sprječava radnju koja se mora odmah poduzeti zbog opasnosti od zastare, odgode ili protoka roka.

Članak 94.

(1) Županijskoga državnog odvjetnika uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za poslove pravosuđa te mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske imenuje Glavni državni odvjetnik na vrijeme od četiri godine i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost. Županijski državni odvjetnik imenuje se iz redova državnih odvjetnika i zamjenika županijskog odvjetništva ili višeg odvjetništva, koji su najmanje pet godina obavljali državnoodvjetničku dužnost.

(2) Za imenovanje za županijskog državnog odvjetnika općinski državni odvjetnik mora osim uvjeta iz stavka 1. ovoga članka ispunjavati uvjete za imenovanje za zamjenika županijskoga državnog odvjetnika (članak 110. stavak 2.).

(3) Općinskoga državnog odvjetnika uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za poslove pravosuđa te mišljenje kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika imenuje Glavni državni odvjetnik iz redova državnih odvjetnika i zamjenika toga državnog odvjetništva ili drugoga državnog odvjetništva na vrijeme od četiri godine i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost.

(4) Ako općinski ili županijski državni odvjetnik ne bude ponovo imenovan, po isteku mandata nastavlja raditi kao zamjenik državnog odvjetnika u istom državnom odvjetništvu ili se, ako je to za njega povoljnije, vraća na mjesto zamjenika državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je prije imenovanja obnašao državnoodvjetničku dužnost.

(5) Vrijeme na koje je imenovan državni odvjetnik počinje teći danom stupanja na dužnost.

Članak 97.

(1) Nakon protoka roka iz članka 96. stavka 1. ovoga Zakona Glavni državni odvjetnik zatražit će za kandidate mišljenje od ministra nadležnog za poslove pravosuđa. Za kandidata za županijskoga državnog odvjetnika zatražit će mišljenje i od Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, a za kandidata za općinskoga državnog odvjetnika od kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika. Uz poziv na davanje mišljenja, Glavni državni odvjetnik će dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili, ocjenu obnašanja dužnosti, te druge podatke o kandidatima kojima Državno odvjetništvo Republike Hrvatske raspolaže po službenoj dužnosti.

(2) Osim mišljenja navedenih u stavku 1. ovoga članka Glavni državni odvjetnik će za kandidate koji su dali pristanak, tražiti da se provedu sigurnosne provjere.

(3) Ministar nadležan za poslove pravosuđa dat će mišljenje o kandidatima za županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika u roku od 30 dana.

(4) Prije davanja mišljenja nadležni državni odvjetnik pozvat će kandidate na razgovor koji s kandidatom koji se odazvao pozivu obavlja državni odvjetnik i najmanje dva člana kolegija državnog odvjetništva. Državni odvjetnik i dva člana kolegija mogu s kandidatom razgovarati zajednički ili odvojeno.

(5) Mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske o kandidatima za županijskoga državnog odvjetnika, a o kandidatima za općinskoga državnog odvjetnika mišljenje kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika daje se u roku od 15 dana.

(6) Kod davanja mišljenja cijenit će se na odgovarajući način i kriterije iz članka 130. ovoga Zakona te posebno sposobnost obavljanja poslova državnoodvjetničke i pravosudne uprave.

(7) Glavni državni odvjetnik dužan je donijeti odluku u roku od 15 dana nakon proteka roka iz stavka 2. ovoga članka.

(8) Ako se na oglas ne javi niti jedan kandidat ili Glavni državni odvjetnik između kandidata koji su se javili na oglas ne imenuje državnog odvjetnika postupak se ponavlja.

Članak 98.

(1) Odluka Glavnoga državnog odvjetnika s pisanim obrazloženjem dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od objavljivanja imenovanja.

(2) Državni odvjetnik je dužan stupiti na dužnost u roku kojeg odredi Glavni državni odvjetnik, a koji ne može biti duži od šest mjeseci.

(3) Ako državni odvjetnik ne stupi na dužnost u roku iz stavka 2. ovoga članka smatrat će se da nije ni imenovan.

b) Prestanak dužnosti državnih odvjetnika

Članak 99.

(1) Državnom odvjetniku prestaje dužnost:

1. smrću,

2. kada navrší 70 godina života,

3. danom stupanja na službu u drugom državnom odvjetništvu, odnosno pravosudnom ili državnom tijelu,

4. razrješenjem.

(2) Odluku o prestanku dužnosti Glavnoga državnog odvjetnika po stavku 1. točki 4. ovoga članka donosi Hrvatski sabor, a odluku kojom se utvrđuje nastupanje okolnosti po stavku 1. točki 1. do 3. ovoga članka ministar nadležan za poslove pravosuđa. Rješenje o prestanku dužnosti županijskog i općinskoga državnog odvjetnika po stavku 1. točki 4. te odluku kojom se utvrđuje nastupanje okolnosti po stavku 1. točki 1. do 3. ovoga članka donosi Glavni državni odvjetnik.

Članak 102.

(1) Glavni državni odvjetnik pokrenut će postupak za razrješenje županijskog i općinskoga državnog odvjetnika ako je na temelju pisanog izvješća o obavljenom pregledu cjelokupnog rada županijskog ili općinskoga državnog odvjetništva (članak 56.), ili na drugi način saznao da postoje razlozi za razrješenje iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona.

(2) Ako postoji osnova za razrješenje općinskoga državnog odvjetnika iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona prijedlog za razrješenje Glavnom državnom odvjetniku može podnijeti i nadležni županijski državni odvjetnik. U prijedlogu se moraju navesti i obrazložiti razlozi za razrješenje.

(3) Glavni državni odvjetnik će pisano izvijestiti državnog odvjetnika protiv kojeg je pokrenut postupak za razrješenje o osnovama i razlozima za razrješenje, s time da će mu dati rok u kojem se pisano može izjasniti o svim odlučnim činjenicama. Rok za davanje izjašnjenja ne može biti kraći od 8 dana od dana primitka obavijesti. Nakon primitka pisanog izjašnjenja Glavni državni odvjetnik može pozvati državnog odvjetnika da na zapisnik da dodatna pojašnjenja i razloge u vezi s osnovama za razrješenje.

Članak 103.

(1) Prije donošenja odluke Glavni državni odvjetnik zatražit će mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske daje mišljenje o tome postoje li osnove za razrješenje županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona.

(2) Ako nakon pribavljenog mišljenja Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske Glavni državni odvjetnik utvrdi da postoji osnova za razrješenje iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona, razriješit će županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika.

(3) Odluka Glavnoga državnog odvjetnika o razrješenju županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena. Protiv odluke o razrješenju državni odvjetnik može pokrenuti upravni spor.

Članak 108.

(1) Prilikom prvog stupanja na državnoodvjetničku dužnost zamjenici državnog odvjetnika će se imenovati na vrijeme od pet godina.

(2) Nakon ponovnog imenovanja zamjenik državnog odvjetnika obavlja svoju dužnost stalno.

(3) Zamjenik državnog odvjetnika koji nakon prvog stupanja na dužnost ne bude ponovno imenovan ima pravo na isplatu naknade u visini zadnje plaće koju je ostvario, dok ne započne s radom na drugom radnom mjestu ili ostvari pravo na mirovinu, ali najduže šest mjeseci od prestanka dužnosti.

Članak 126.

(1) Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika bude imenovan za ministra, ~~ili~~ državnog tajnika ili ravnatelja u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa, ili na dužnost u međunarodnim pravosudnim tijelima i međunarodnim misijama, državnoodvjetnička dužnost mu miruje dok obnaša dužnost na koju je imenovan u izvršnoj vlasti.

(2) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika uz svoj pristanak, može biti raspoređen i na druge poslove u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa, ali ne dulje od dvije godine, za koje vrijeme mu državnoodvjetnička dužnost miruje.

(3) U slučaju iz stavka 1. i 2. ovoga članka državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija.

(4) Odluku o rasporedu državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika prema stavku 2. ovoga članka donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa uz suglasnost Glavnoga državnog odvjetnika.

(5) Ministar pravosuđa posebnim će pravilnikom utvrditi uvjete za upućivanje državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika u međunarodna pravosudna tijela ili međunarodne misije.

Članak 135.

(1) Općinski državni odvjetnik, zamjenik županijskog ili općinskoga državnog odvjetnika koji se ne složi s ocjenom ima pravo u roku od osam dana od dostave ocjene podnijeti prigovor višem državnom odvjetniku.

(2) Županijski državni odvjetnik i zamjenik Glavnoga državnog odvjetnika koji se ne složi s ocjenom ima pravo u roku od osam dana od dostave ocjene podnijeti prigovor Kolegiju Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

Članak 136.

(1) Ako je protiv ocjene prigovor podnio općinski državni odvjetnik, zamjenik općinskog ili županijskoga državnog odvjetnika, državni odvjetnik koji je donio ocjenu zatražit će mišljenje kolegija toga državnog odvjetništva, a zatim će prigovor, uz koji će priložiti mišljenje kolegija i osobni spis zamjenika, dostaviti na odluku višem državnom odvjetniku

(2) Prigovor protiv ocjene županijskoga državnog odvjetnika ili zamjenika Glavnoga državnog odvjetnika dostavit će se uz osobni spis podnositelja Kolegiju Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(3) Svojom odlukom viši državni odvjetnik ili Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske može potvrditi ocjenu, izmijeniti je ili vratiti natrag na ponovno ocjenjivanje.

Članak 142.

Zamjenike državnog odvjetnika imenuje, razrješava i odlučuje o njihovoj stegovnoj odgovornosti Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 144.

(1) U postupku izbora članova Državnoodvjetničkog vijeća Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora zatražit će od Glavnoga državnog odvjetnika i dekana pravnih fakulteta da pokrenu postupak kandidiranja za članove Vijeća.

(2) Čelnici državnih odvjetništava ne mogu biti birani za članove Državnoodvjetničkog vijeća. Prijedlog kandidata iz reda zamjenika državnih odvjetnika mora osigurati odgovarajuću zastupljenost kandidata iz Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, županijskih i općinskih državnih odvjetništava.

(3) Glavni državni odvjetnik zatražit će od državnih odvjetništava da predlože zamjenike državnog odvjetnika kao kandidate iz državnih odvjetništava. Na temelju prikupljenih prijedloga Glavni državni odvjetnik, uz suglasnost proširenog Kolegija Glavnoga državnog odvjetnika utvrđuje kandidate i prijedlog upućuje Hrvatskom saboru.

(4) Kandidate iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti utvrđuje sjednica dekana pravnih fakulteta i upućuje ih Hrvatskom saboru.

(5) Kandidate iz reda Hrvatskoga sabora utvrđuje Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora.

(6) Za svako mjesto u Vijeću mora se predložiti najmanje tri kandidata.

Članak 145.

(1) Članove Vijeća bira Hrvatski sabor.

(2) Sedam članova Vijeća bira se iz reda zamjenika državnih odvjetnika, dva člana iz reda Hrvatskoga sabora i dva člana iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti.

(3) Članovi Vijeća između sebe biraju predsjednika i zamjenika predsjednika. Predsjednik Vijeća mora biti iz reda zamjenika državnog odvjetnika.

(4) Predsjednik i zamjenik predsjednika biraju se tajnim glasovanjem na vrijeme od dvije godine i mogu biti ponovo izabrani.

Članak 147.

(1) Vrijeme na koje je izabran član Vijeća počinje teći od dana izbora.

(2) Predsjednik Vijeća dužan je 6 mjeseci prije isteka vremena na koje je član Vijeća izabran izvijestiti o tome Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora.

Članak 148.

Prije stupanja na dužnost član Vijeća daje pred predsjednikom Hrvatskoga sabora prisegu:

»Prisežem svojom čašću da ću se u obnašanju dužnosti člana Državnoodvjetničkog vijeća držati Ustava i zakona Republike Hrvatske i da ću savjesno obavljati svoju dužnost.«

Članak 149.

(1) Predsjedniku ili članu prestaje dužnost u Vijeću po sili zakona danom kad mu prestane dužnost koju je obavljao u vrijeme kada je izabran za predsjednika ili člana Vijeća.

(2) Ne smatra se prestankom dužnosti ako član Vijeća bude imenovan za zamjenika državnog odvjetnika u drugo državno odvjetništvo ili bude izabran za nastavnika drugoga pravnog fakulteta.

(3) Predsjednik ili član Vijeća bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran:

- ako to sam zatraži,
- ako bude imenovan državnim odvjetnikom, danom stupanja na dužnost,
- ako bude osuđen za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim za obavljanje ove dužnosti,
- ako trajno izgubi sposobnost obavljati svoju dužnost,
- ako primi državljanstvo druge države.

(4) Predsjednik ili član Vijeća bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran zbog neopravdanog neobavljanja ili neurednog obavljanja dužnosti predsjednika ili člana Vijeća.

(5) Prijedlog za razrješenje dužnosti člana Vijeća prije isteka vremena na koje je izabran mogu podnijeti Glavni državni odvjetnik, uz suglasnost Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske proširenog županijskim državnim odvjetnicima, sjednica dekana pravnih fakulteta svaki u pogledu članova Vijeća koje su predložili u postupku utvrđivanja kandidata za predsjednika i članove Vijeća. Prijedlog za razrješenje mogu podnijeti i Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora i ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(6) Postojanje razloga za razrješenje člana Vijeća prije isteka vremena na koje je izabran utvrđuje Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora, a razrješuje ih Hrvatski sabor.

Članak 150.

(1) Ako predsjednik ili član Vijeća zatraži razrješenje od dužnosti, a Hrvatski sabor ne donese odluku o tom zahtjevu u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva, Vijeće će na zahtjev predsjednika ili člana, utvrditi da mu je prestala dužnost danom proteka roka od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva za razrješenje od dužnosti.

(2) Sud koji je izrekao zatvorsku kaznu predsjedniku ili članu Vijeća dužan je bez odgode dostaviti pravomoćnu presudu Vijeću, koje će o tome odmah izvijestiti Hrvatski sabor.

(3) Prijedlog da se pokrene postupak radi utvrđivanja trajnog gubitka sposobnosti člana Vijeća da obavlja svoju dužnost podnosi Odboru za pravosuđe Hrvatskoga sabora predsjednik Vijeća, a za predsjednika najmanje tri člana Vijeća.

(4) Odluku o razrješenju predsjednika ili člana Vijeća donosi Hrvatski sabor većinom glasova svih zastupnika.

3. Postupak imenovanja i razrješenja zamjenika državnih odvjetnika

Članak 157.

(1) Slobodno mjesto zamjenika državnog odvjetnika objavljuje Državno odvjetništvo Republike Hrvatske po službenoj dužnosti ili na prijedlog ovlaštenih osoba.

(2) Prijedlog za oglašavanje slobodnih mjesta iz stavka 1. ovoga članka ovlaštene su podnijeti državni odvjetnik u odvjetništvu u kojem se imenuje zamjenik državnog odvjetnika ili neposredno viši državni odvjetnik.

(3) Oglas o slobodnim mjestima iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u pravilu u »Narodnim novinama«, a po potrebi i na drugi način, a sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta propisanih za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika kao i podatke o svom radu, te pisanu izjavu da pristaju na sigurnosne provjere koje se provode u skladu s posebnim propisom. Ako su zatražene provjere kandidat ima pravo upoznati se s rezultatima u skladu s posebnim propisima kojima je propisan postupak vršenja provjera.

(4) Iznimno ako u općinskom državnom odvjetništvu za potrebe kojeg je savjetnik s uspjehom završio Državnu školu za pravosudne dužnosnike nema slobodnih mjesta Glavni državni odvjetnik predložit će Državnoodvjetničkom vijeću donošenje odluke o imenovanju na mjesto zamjenika općinskog državnog odvjetnika u tom općinskom državnom odvjetništvu.

(5) Tri mjeseca prije isteka roka od pet godina od dana prvog imenovanja (članak 108. stavak 1.) Glavni državni odvjetnik obavijestit će Državnoodvjetničko vijeće da je potrebno donijeti odluku o trajnom imenovanju zamjenika državnog odvjetnika. Uz tu obavijest dostavlja i ocjene obnašanja državnoodvjetničke dužnosti, mišljenja nadležnih državnih odvjetnika i kolegija, zapisnik o pregledu rada zamjenika državnog odvjetnika kao i svoje mišljenje.

(6) Odluku o objavi oglasa o slobodnim mjestima iz stavka 1. ovoga članka, kao i odluku o poništenju objavljenog oglasa, donosi Glavni državni odvjetnik.

Članak 194.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o državnom odvjetništvu (Narodne novine, br. 51/2001, 58/2006, 16/2007, 20/2007 i 146/2008), osim članka 14. stavka 2. koji prestaje važiti 31. kolovoza 2011. i članka 62., 63., 103. do 105. koji prestaju važiti 31. prosinca 2013.

1. Tijelo državne uprave – stručni nositelj izrade (nacrt) prijedloga propisa

Ministarstvo pravosuđa

2. Naziv (nacrt) prijedloga propisa

Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu

3. Usklađenost (nacrt) prijedloga propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica i Republike Hrvatske

a) odredba Sporazuma koja se odnosi na normativni sadržaj (nacrt) prijedloga propisa

Glava VII. (Pravosuđe i unutarnji poslovi), članak 75. (Jačanje institucija i vladavine prava).

b) prijelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma

Najkasnije 6 godina od stupanja na snagu Sporazuma.

c) u kojoj se mjeri (nacrtom) prijedloga propisa ispunjavanju obveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma

d) razlozi za djelomično ispunjavanje odnosno neispunjavanje obveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma

e) veza s Nacionalnim programom Republike Hrvatske za pridruživanje Europskoj uniji

U „Programu Vlade RH za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije– 2010. godina“ u Poglavlju 23. Pravosuđe i temeljna prava, predviđeno je upućivanje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu u Vladinu proceduru do kraja drugog kvartala 2010. godine.

4. Usklađenost (nacrt) prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe

a) odredbe primarnih izvora prava EU

b) odredbe sekundarnih izvora prava EU

c) ostali izvori prava EU

Temeljna načela UN-a o nezavisnosti pravosuđa, 29. prosinca 1985., A/RES/40/32.

d) pravni akti Vijeća Europe

Preporuka Vijeća Europe Rec(2000)19 o ulozi državnog odvjetništva u kaznenom sustavu
-usklađeno

e) razlozi za djelomičnu usklađenost odnosno neusklađenost

f) rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti (nacrt) prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe

5. Jesu li gore navedeni izvori prava EU, odnosno pravni akti Vijeća Europe, prevedeni na hrvatski jezik?

DA

6. Je li (nacrt) prijedloga propisa preveden na neki službeni jezik EU?

NE

7. Sudjelovanje konzultanata u izradi (nacrt) prijedloga propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti

Konzultanti nisu sudjelovali u izradi nacrt prijedloga propisa.

8. Prijedlog za izradu pročišćenog teksta propisa

Potpis koordinatora za Europsku uniju tijela državne uprave stručnog nositelja, datum i pečat

29. lipnja 2010.

Potpis državnog tajnika za europske integracije Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija, datum i pečat

